

Amstelveen wint SGA-cup

Michiel Harmsen

Met onze tegenstander in de finale van de SGA-cup hadden wij een beetje mazzel. Okay, ieder team dat de finale haalt kan schaken. Maar Volewijckers speelt tweede klasse SGA. Ze zijn zover gekomen door hun sterke eerste-bordspeler, Djurre den Heeten, die het team duidelijk trekt. De overige spelers zijn veel minder sterk met ratings rond de 1800. Hun tactiek is duidelijk: op bord 1 winnen, en dan nog ergens een puntje sprokkelen, om zo met 2-2 door te bekeren. Deze tactiek werkte zelfs in de halve finale, waar Volewijckers verrassend won van het sterke VAS.

Het was ook leuk om te zien dat een vijftal clubleden de vier Volewijckers spelers was vergezeld. Het was blijkbaar voor hen nog meer dan voor ons een hoogtepunt om deze finale te bereiken. De opdracht van deze avond was dus duidelijk: 2½ punt pakken op de laagste drie borden, of twee punten op borden 2 en 3.

Helaas kon Nico Louter niet. Olav Lucas verving hem. Met zo'n sterke tegenstander op het eerste bord ga je natuurlijk nadenken over een tactische opstelling. Maar omdat het ratingverschil bij ons vrij klein was maakte het ook eigenlijk weinig uit. Dus liet ik de keus aan Olav zelf: bord 1 of 4. Olav koos voor bord 1. Hij kwam vrij snel erg aangedrukt te staan en verloor uiteindelijk.

Dirk had al snel een plusje. John daarentegen kwam erg slecht uit de opening en stond slecht tot verloren. Ik won snel twee gezonde pionnetjes. Dirk had me voor de wedstrijd gewaarschuwd dat mijn tegenstander een typische tactische speler was met een zwak positioneel inzicht. Ik probeerde dus steeds mijn voordeel te verzilveren zonder in tactische stellingen terecht te komen. Dat werkte niet. Op gegeven moment verloor ik onnodig een kwaliteit en kwam in een gelijke stelling terecht.

Vlak daarna kreeg John, met een kwaliteit minder, een remiseaanbod. Mijn tegenstander had in-

middels een vreselijke antipositionele zet gedaan. Ik zag weer duidelijke winstkansen. John nam dus dat remiseaanbod aan, zodat Dirk en ik moesten winnen. En dat ging eigenlijk vrij soepeltjes. Okay, Dirk had een paar zetten eerder hetzelfde mat kunnen geven.

En daarmee waren we er dus, hoera! Ook dit keer hadden we geluk dat we in een slechte stand een remiseaanbod kregen. Wat als Johns tegenstander nou gewoon een ruggegraat had gehad en geprobeerd had om te winnen? Dan had het anders kunnen aflopen.

Hieronder staat de individuele prestatie van iedereen die voor de cup heeft gespeeld. Toch leuk dat de harde kern van 40+ spelers het alle vier voor hun doen zo goed hebben gedaan. De TPR's spreken voor zich.

	Score	Partijen	Bord	TPR
1 Olav Lucas	0	1	1	1805
2 Michiel Harmsen	4	5	1,6	2126
3 John Spinhoven	3½	4	2,5	2153
4 Nico Louter	3½	4	3	2169
5 Dirk Goes	4½	5	3	2170
6 Lody Kuling	0	1	4	1599

Na afloop kregen wij de beker uitgereikt. Ik heb die maar even gekust, zoals ik aan Dirk had beloofd. Het team wil die graag opdragen aan Martien de Bolster.

Zukertort Amstelveen 1951 – Volewijckers		1896	2½–1½
1 Olaf Lucas	1841 – Djurre den Heeten	2150	0–1
2 Michiel Harmsen	2003 – Glenn Patrick Macdonald	1813	1–0
3 John Spinhoven	1985 – Joep Heldoorn	1833	½–½
4 Dirk Goes	1974 – Richard Lindeman	1788	1–0